

Atenció de (o a) demandes

Servei d'atenció "de" demandes o "a" demandes?

ÀREA TEMÀTICA: **Llengua. Sintaxi**

TÍTOLS ASSOCIATS: **servei d'atenció de demandes, a o de com a complement de nom**

DATA D'ACTUALITZACIÓ: 30/01/2003

SOLUCIÓ: **servei d'atenció de demandes**

ARGUMENTACIÓ:

L'expressió *servei d'atenció de demandes* és formada per un nom que fa de nucli del sintagma (*servei*) i dos complements de nom (*d'atenció, de demandes*). Si ens fixem en "atenció de demandes" de manera aïllada, *de demandes* és el complement nominal d'*atenció*. Un complement de nom sempre fa una funció especificativa i s'enllaça normalment per la preposició *a*. D'altra banda, el mot *atenció* és un derivat verbal d'*atendre*, que té en la seva forma activa un complement directe que seria *demandes* (*atendre demandes*), i quan aquestes construccions (verb transitiu + complement directe) es converteixen en sintagmes nominals (*atenció de demandes*), el derivat del verb (*demandes*) regeix la preposició *de* i no pas la *a*.

Una frase com *servei d'atenció a la infància*, formalment d'estructura idèntica, habitualment la construïm amb *a* probablement pel fet que, d'una banda, el complement és animat (en una oració amb forma verbal activa, recorreríem més aviat a la perífrasi *prestar atenció a la infància*, en lloc d'*atendre els infants*) i, de l'altra, perquè, malgrat que en aquest cas és una obvietat, el *servei d'atenció de la infància* es podria interpretar com un "servei d'atenció que fa la infància" en lloc d'un "servei d'atenció destinat o creat per a la infància".

Presentem un darrer exemple amb un complement de lloc (*servei d'atenció de demandes a Barcelona*), en què la preposició *a* fa més aviat de separador de la relació sintàctica dels complements nominals precedents. Això no vol dir que el locatiu no admeti la preposició *de*, tal com veiem a *servei d'atenció de demandes de Barcelona*.